Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1290/2005

2005 m. birželio 21 d.

dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo

(OL L 209, 2005 8 11, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 320/2006	L 58	42	2006 2 28
►**M2**	2007 m. kovo 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 378/2007	L 95	1	2007 4 5
►**M3**	2007 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1437/2007	L 322	1	2007 12 7
►**M4**	2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 479/2008	L 148	1	2008 6 6
►**M5**	2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 13/2009	L 5	1	2009 1 9
►**M6**	2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009	L 30	16	2009 1 31
►**M7**	2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 473/2009	L 144	3	2009 6 9
►**M8**	2012 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 121/2012	L 44	1	2012 2 16

pataisytas:

►**C1** Klaidų ištaisymas, OL L 329, 2005 12 16, p. 40 (1290/2005)

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1290/2005

2005 m. birželio 21 d.

dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnio 2 dalies trečiąją pastraipą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

kadangi:

(1) Bendroji žemės ūkio politika apima eilę priemonių, įskaitant kaimo plėtros priemones. Siekiant įgyvendinti bendrosios žemės ūkio politikos tikslus, yra svarbu užtikrinti šių priemonių finansavimą. Kadangi šioms priemonėms būdingi tam tikri bendri elementai, bet kartu ir tam tikri skirtingi aspektai, jos turėtų būti finansuojamos bendrai pagal vieną reguliavimo sistemą, pagal kurią prireikus būtų galima finansuoti skirtingai. Siekiant atsižvelgti į šiuos skirtumus, turėtų būti įsteigti du Europos žemės ūkio fondai: Europos žemės ūkio garantijų fondas (toliau – EŽŪGF), skirtas finansuoti rinkos ir kitas priemones, ir Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai (toliau – EŽŪFKP), skirtas finansuoti kaimo plėtros programas.

(2) Bendrosios žemės ūkio politikos išlaidos, įskaitant išlaidas kaimo plėtrai, turėtų būti finansuojamos iš Bendrijos biudžeto, naudojant minėtus du fondus, centralizuotai arba taikant valstybių narių ir Bendrijos pasidalijamąjį valdymą, kaip numatyta 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ([2]) 53 straipsnyje. Turėtų būti tiksliai apibrėžtos visos priemonės, kurios gali būti finansuojamos naudojant minėtus fondus.

(3) Jeigu patvirtinant sąskaitas Komisija nėra pakankamai užtikrinta, kad nacionalinės kontrolės priemonės yra tinkamos ir skaidrios ir kad mokėjimo agentūros tikrina išlaidų, kurias jos padaro, deklaracijų teisėtumą ir tikslumą, per priimtiną laiką ji negali nustatyti išlaidų sumos, kuri turi būti įrašyta į Europos žemės ūkio fondus. Todėl turėtų būti numatytos nuostatos dėl mokėjimo agentūrų akreditavimo, kurį atlieka valstybės narės, dėl reikalingų patikinimo pareiškimų surinkimo tvarkos, kurią nustato valstybė narė, dėl valdymo ir kontrolės sistemų sertifikavimo, kaip ir dėl metinės sąskaitos sertifikavimo, kurį atlieka nepriklausomos institucijos.

([1]) 2005 m. gegužės 26 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

([2]) OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

▼B

(4) Siekiant užtikrinti standartų, kurių būtina laikytis vykdant akreditavimą valstybėse narėse, nuoseklumą, Komisija turėtų teikti rekomendacijas dėl taikytinų kriterijų. Be to, siekiant užtikrinti nacionalinių kontrolės priemonių, ypač susijusių su leidimų, tinkamumo patvirtinimo ir mokėjimo tvarka, skaidrumą, institucijų ir įstaigų, kuriems yra suteikti šie įgaliojamai, skaičius prireikus turėtų būti apribotas atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės konstitucines nuostatas.

(5) Jeigu valstybė narė akredituoja daugiau nei vieną mokėjimo agentūrą, svarbu, kad ji paskirtų vieną koordinavimo įstaigą, kuri užtikrintų nuoseklų lėšų valdymą, palaikytų ryšį tarp Komisijos ir įvairių akredituotų mokėjimo agentūrų bei užtikrintų, kad Komisijos prašoma informacija, susijusi su keleto mokėjimo agentūrų veikla, būtų pateikiama greitai.

(6) Siekiant užtikrinti darnų Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimą finansuojant bendrosios žemės ūkio politikos išlaidas ir ypač sudaryti galimybę Komisijai atidžiai stebėti, kaip valstybės narės valdo finansus, bei apmokėti akredituotų mokėjimo agentūrų sąskaitas, valstybės narės turi tam tikrą informaciją perduoti Komisijai arba ją saugoti, kad Komisija galėtų su ja susipažinti. Todėl turi būti kuo plačiau naudojamos informacinės technologijos.

(7) Siekiant surinkti Komisijai perduodamą informaciją ir kad Komisija galėtų nedelsiant naudotis popieriniuose dokumentuose ir elektroninėse laikmenose laikoma informacija apie išlaidas, turėtų būti nustatytos atitinkamos taisyklės dėl duomenų pateikimo ir perdavimo bei taikytinų terminų.

(8) Bendrosios žemės ūkio politikos priemonių operacijų finansavimas vykdomas iš dalies taikant pasidalijamąjį valdymą. Siekdama užtikrinti patikimą Bendrijos fondų finansinį valdymą, Komisija turėtų tikrinti, kaip už mokėjimus atsakingos valstybių narių institucijos valdo šiuos fondus. Tikslinga apibrėžti Komisijos atliekamų tikrinimų pobūdį, detalizuoti atsakomybės už biudžeto vykdymą sąlygas ir aiškiai nustatyti valstybių narių bendradarbiavimo įsipareigojimus.

(9) Tik valstybių narių akredituotos mokėjimo agentūros gali pagrįstai užtikrinti, kad prieš suteikiant gavėjams Bendrijos pagalbą buvo atlikti reikalingi patikrinimai. Dėl to turėtų būti nurodyta, kad iš Bendrijos biudžeto galėtų būti dengiamos tik akredituotų mokėjimo agentūrų išlaidos.

▼B

(10) Komisija akredituotų mokėjimo agentūrų išlaidoms, susijusioms su EŽŪGF, padengti reikalingus asignavimus valstybėms narėms privalo skirti remdamasi šių agentūrų išlaidų apskaita. Kol bus kompensuojamos šios išlaidos, išmokant kasmėnesines išmokas, valstybės narės privalo sutelkti finansinius išteklius atsižvelgdamos į akredituotų mokėjimo agentūrų poreikius. Administravimo ir personalo išlaidas padengia pačios valstybės narės ir gavėjai, kurie dalyvauja įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką.

(11) Bendrijos pagalba gavėjams turėtų būti išmokėta laiku, kad jie galėtų veiksmingai ją panaudoti. Valstybių narių Bendrijos teisės aktuose nustatytų mokėjimo terminų nesilaikymas gali sukelti dideles problemas gavėjams ir riziką, kad bus pakenkta sudarant metinį Bendrijos biudžetą. Todėl Bendrijos finansavimas neskiriamas išlaidoms, padarytoms nesilaikant mokėjimo terminų. Siekiant laikytis proporcingumo principo, reikėtų, kad Komisija galėtų numatyti šios bendros taisyklės išimtis.

(12) Reikėtų numatyti administracinę procedūrą, pagal kurią Komisija priimtų sprendimą sumažinti mėnesines išmokas ar laikinai sustabdyti jų mokėjimą, jei, remiantis valstybių narių perduota informacija, negalima patvirtinti, kad buvo laikomasi taikytinų Bendrijos taisyklių, ir galima spręsti, kad Bendrijos fondai buvo akivaizdžiai naudojami neteisėtai. Turėtų būti numatyta galimybė konkrečiais atvejais išmokas sumažinti ar sustabdyti mokėjimą netaikant minėtos procedūros. Abiem atvejais Komisija turėtų informuoti valstybę narę nurodydama, kad sprendimu sumažinti mėnesines išmokas ar sustabdyti jų mokėjimą nepažeidžiami sąskaitų apmokėjimo metu priimti sprendimai.

(13) Laikantis biudžetinės drausmės būtina nustatyti iš EŽŪGF finansuojamų išlaidų metinę viršutinę ribą atsižvelgiant į didžiausias finansinėje perspektyvoje šiam fondui nustatytas sumas, į Komisijos nustatytas sumas pagal 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams ([1]), 10 straipsnio 2 dalį ir į sumas, nustatytas to reglamento 143d ir 143e straipsniuose.

([1]) OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 118/2005 (OL L 24, 2005 1 27, p. 15).

▼B

(14) Biudžetinė drausmė taip pat reikalauja, kad būtina laikytis iš EŽŪGF finansuojamų išlaidų metinės viršutinės ribos bet kokiomis aplinkybėmis ir visuose biudžeto procedūros ir biudžeto vykdymo etapuose. Šiuo tikslu nacionalinė valstybės narės tiesioginių išmokų viršutinė riba, pakoreguota pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 10 straipsnį, turi būti laikoma tokių tiesioginių išmokų atitinkamai valstybei narei finansine riba ir šių išmokų kompensacijos neturėtų viršyti šios ribos. Be to, laikantis biudžetinės drausmės būtina, kad visomis teisės aktuose numatytomis priemonėmis, kurias pasiūlė Komisija arba patvirtino Taryba ar Komisija bendrosios žemės ūkio politikos srityje ir kurios finansuojamos iš EŽŪGF biudžeto, nebūtų viršijama metinė iš šio fondo finansuojamų išlaidų viršutinė riba. Komisijai taip pat turėtų būti suteiktas įgaliojimas atlikti Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnio 1 dalyje numatytus patikslinimus, jei jų neatlieka Taryba iki tų kalendorinių metų, kuriems taikomi patikslinimai, birželio 30 d. Remdamasi jos turima nauja informacija, ne vėliau kaip iki gruodžio 1 d. Taryba Komisijos pasiūlymu kvalifikuota balsų dauguma gali pritaikyti patikslinimų išmokoms normą.

(15) Finansinės ribos apskaičiavimo priemonės, patvirtintos siekiant nustatyti finansavimą iš EŽŪGF ir iš EŽŪFKP, nedaro įtakos pagal Sutartį paskirtos biudžeto valdymo institucijos kompetencijai. Šios priemonės turi būti pagrįstos referencinėmis sumomis, nustatytomis pagal Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos 1999 m. gegužės 6 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžeto vykdymo tvarkos ir biudžeto sudarymo procedūros tobulinimo ([1])(toliau – tarpinstitucinis susitarimas) ir minėto susitarimo I priede nurodytą finansinę perspektyvą.

(16) Laikantis biudžetinės drausmės taip pat turi būti nuolat tikrinama vidutinės trukmės laikotarpio biudžeto padėtis. Todėl, pateikdama išankstinį atitinkamų metų biudžeto projektą, Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai privalo pateikti savo prognozes bei analizę ir prireikus Tarybai pasiūlyti tinkamas priemones. Be to, siekiant neviršyti metinės viršutinės ribos, Komisija turėtų visiškai ir bet kuriuo metu pasinaudoti jai suteiktais valdymo įgaliojimais ir prireikus Tarybai pasiūlyti atitinkamas priemones biudžeto padėčiai pagerinti. Jeigu biudžetinių metų pabaigoje dėl valstybių narių pateiktų prašymų dėl kompensuotinų sumų viršijamos metinės viršutinės ribos, Komisija turėtų galėti patvirtinti priemones, leidžiančias, kad turimas biudžetas valstybėms narėms būtų laikinai paskirstytas proporcingai pagal jų nepatenkintą prašymą dėl kompensuotinos sumos ir kad būtų išlaikyta atitinkamiems metams nustatyta viršutinė riba. Su tais metais susiję mokėjimai turėtų būti atliekami kitais biudžetiniais metais ir turėtų būti galutinai nustatyta kiekvienai valstybei narei skiriamo Bendrijos finansavimo visa suma bei kompensacijos dydis valstybėms narėms, siekiant laikytis nustatytos sumos.

([1]) OL C 172, 1999 6 18, p. 1. Tarpinstitucinis sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu 2003/429/EB (OL L 147, 2003 6 14, p. 25).

▼B

(17) Įgyvendinant biudžetą, Komisija turėtų sukurti žemės ūkio išlaidų mėnesinę išankstinio perspėjimo ir stebėsenos sistemą, jog esant rizikai, kad bus viršyta metinė viršutinė riba, galėtų kuo greičiau imtis atitinkamų priemonių, pasinaudodama savo turimais valdymo įgaliojimais, ir, jei šių priemonių nepakanka, pasiūlyti Tarybai kitas kuo greičiau įgyvendinamas priemones. Siekiant užtikrinti sklandų tokios sistemos veikimą, ją naudojant turėtų būti galima palyginti faktines išlaidas su išlaidomis, įvertintomis pagal praėjusių metų išlaidas. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai turėtų teikti mėnesinę ataskaitą, kurioje būtų palyginamos iki ataskaitos parengimo padarytos išlaidos su įvertintomis išlaidomis ir būtų įvertinamas numatomas biudžeto vykdymas per likusį biudžetinių metų laikotarpį.

(18) Komisija, rengdama biudžeto dokumentus, kuriuos ji teikia Tarybai, turėtų naudoti pačią naujausią turimą informaciją atspindintį valiutos keitimo kursą, atsižvelgdama į laikotarpį nuo šių dokumentų parengimo iki pateikimo.

(19) Kaimo plėtros programos yra finansuojamos iš Bendrijos biudžeto pagal įsipareigojimus išmokant metines išmokas. Valstybėms narėms turi būti sudaryta galimybė naudotis numatytais Bendrijos fondais iškart pradėjus įgyvendinti kaimo plėtros programas. Dėl to būtina nustatyti išankstinį finansavimą, užtikrinantį pastovų pinigų srautą, kad išmokos gavėjams pagal programą būtų mokamos laiku, ir nustatyti šios priemonės ribas.

(20) Be išankstinio finansavimo, Komisijos akredituotoms mokėjimo agentūroms vykdomų mokėjimų turėtų būti išskirtas tarpinių išmokų bei likučio mokėjimas ir nustatytos išsamios šio mokėjimo taisyklės.

(21) Siekiant apsaugoti Bendrijos finansinius interesus, Komisija turėtų galėti sustabdyti ar sumažinti tarpinių išmokų mokėjimą netinkamų išlaidų atveju. Turėtų būti nustatyta tvarka, kurios laikydamosi valstybės narės galėtų pagrįsti atliktus mokėjimus.

(22) Automatinio įsipareigojimų panaikinimo taisyklės taikymas turi paspartinti programų įgyvendinimą ir prisidėti prie patikimo finansų valdymo.

(23) Siekiant nustatyti finansinį ryšį tarp akredituotų mokėjimo agentūrų ir Bendrijos biudžeto, Komisija turėtų kasmet patikrinti ir patvirtinti agentūrų sąskaitas. Priimant, sprendime dėl sąskaitų apmokėjimo turėtų būti atsižvelgiama į ataskaitų užbaigtumą, tikslumą ir teisingumą, bet ne į išlaidų atitiktį pagal Bendrijos teisės aktus.

▼B

(24) Komisija, kuri pagal Sutarties 211 straipsnį yra atsakinga už tinkamą Bendrijos teisės aktų taikymą, turėtų nuspręsti, ar valstybių narių patirtos išlaidos atitinka Bendrijos teisės aktus. Valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė pagrįsti savo sprendimus dėl mokėjimų atlikimo, o nesutarimo tarp valstybių narių ir Komisijos atveju turėtų būti ieškoma bendro sprendimo. Siekiant valstybėms narėms suteikti teisines ir finansines garantijas dėl praeityje padarytų išlaidų, turėtų būti nustatytas maksimalus laikotarpis, per kurį Komisija gali priimti sprendimą, kurie finansiniai padariniai yra kilę dėl taisyklių nesilaikymo.

(25) Siekiant apsaugoti Bendrijos biudžeto finansinius interesus, valstybės narės turėtų imtis priemonių, užtikrinančių, kad iš fondų lėšų finansuojamos operacijos yra iš tikrųjų atliktos ir įvykdytos teisingai. Valstybės narės taip pat turėtų užkirsti kelią visiems gavėjų padarytiems pažeidimams ir veiksmingai juos spręsti.

(26) Išieškojus iš EŽŪGF išmokėtas sumas, jos turėtų būti grąžinamos į šį fondą, jeigu išlaidos neatitinka Bendrijos teisės aktų ir yra neteisėtos. Turėtų būti numatyta finansinės atsakomybės sistema dėl pažeidimų visos sumos neišieškojimo atveju. Šiuo tikslu turėtų būti nustatyta tvarka, kurios laikydamasi Komisija apsaugotų Bendrijos biudžeto interesus, priimdama sprendimą į atitinkamos valstybės narės sąskaitą įrašyti dalį sumos, kuri buvo prarasta dėl pažeidimų ir nebuvo išieškota per pagrįstą laikotarpį. Tam tikrais pažeidimo dėl valstybės narės aplaidumo atvejais turėtų būti pateisinama atitinkamai valstybei narei priskirti visą sumą. Tačiau, jeigu valstybės narės laikosi pagal vidaus procedūras numatytų įsipareigojimų, finansinė našta turėtų būti teisingai paskirstyta Bendrijai ir valstybei narei.

(27) Valstybių narių vykdomos išieškojimo procedūros gali tęstis keletą metų neturint garantijų, kad jos bus veiksmingos. Procedūroms taikyti reikalingos išlaidos taip pat gali būti neproporcingos sumoms, kurios yra ar gali būti surinktos. Todėl tam tikrais atvejais valstybėms narėms turėtų būti leista sustabdyti išieškojimo procedūras.

(28) EŽŪFKP sumos, kurios buvo išieškotos ar anuliuotos dėl pažeidimų, turėtų būti ir toliau naudojamos patvirtintoms kaimo plėtros programoms atitinkamoje valstybėje narėje, kadangi jos buvo paskirtos tai valstybei narei. Siekiant apsaugoti Bendrijos biudžeto finansinius interesus turėtų būti numatytos atitinkamos nuostatos, taikomos tais atvejais, jeigu nustačiusi pažeidimus valstybė narė nesiimtų reikiamų priemonių.

▼B

(29) Siekiant sudaryti galimybę dar kartą panaudoti EŽŪGF ir EŽŪFKP lėšas, atitinkamai turėtų būti nustatytos taisyklės dėl sumų, kurias valstybės narės išieško atlikusios atitikties patvirtinimą ir procedūras, pradėtas dėl nustatytų pažeidimų bei aplaidumo, skyrimo ir dėl papildomų mokesčių pieno ir pieno produktų sektoriuje.

(30) Kad Komisija galėtų vykdyti savo įsipareigojimą – patikrinti, ar valstybėse narėse sukurtos ir tinkamai veikia Bendrijos lėšų valdymo ir kontrolės sistemos – nepažeidžiant valstybių narių atliekamos kontrolės, turėtų būti numatyta, kad patikrinimą atliks Komisijos įgalioti asmenys, o Komisija galės prašyti valstybių narių pagalbos.

(31) Komisijai perduodamai informacijai parengti turi būti kuo plačiau naudojamos informacinės technologijos. Atlikdama patikrinimus, Komisija turi galėti tiesiogiai ir nedelsiant naudotis visa informacija apie išlaidas, laikomą popieriniuose dokumentuose ir elektroninėse laikmenose.

(32) Turėtų būti nustatyta paskutinių išmokų pagal kaimo plėtros programas, patvirtintas 2000–2006 m. laikotarpiui ir finansuojamas iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (toliau – EŽŪOGF) Garantijų skyriaus, data. Kad valstybėms narėms būtų kompensuoti po šios datos atlikti mokėjimai, turi būti numatytos konkrečios pereinamojo laikotarpio priemonės. Šios priemonės turėtų apimti nuostatas dėl avansinių mokėjimų, kuriuos Komisija atlieka pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ([1]) 5 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, dėl išieškojimo sumų, kurios buvo savanoriškai pakeistos pritaikius 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1259/1999, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles ([2]), 4 ir 5 straipsniuose numatytas išmokos sumos keitimo priemones.

(33) Turėtų būti nustatyta data, kai Komisija gali automatiškai panaikinti įsipareigojimus dėl sumų, dėl kurių buvo įsipareigota, bet kurios nebuvo panaudotos vykdant EŽŪOGF Garantijų skyriaus finansuojamas kaimo plėtros programas, jeigu iki tos datos ji negavo reikalingų su veiklos užbaigimu susijusių dokumentų. Turėtų būti nustatyti dokumentai, kurie yra reikalingi Komisijai nustatyti, ar priemonės buvo užbaigtos.

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 103.
([2]) OL L 160, 1999 6 26, p. 113.

▼B

(34) Komisija yra atsakinga už fondų valdymą ir glaudų valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimą pasitelkiant Žemės ūkio fondų komitetą.

(35) Dėl Bendrijos finansavimo apimčių būtina, kad Europos Parlamentas ir Taryba būtų nuolat informuojami teikiant jiems finansines ataskaitas.

(36) Taikant nacionalines kontrolės sistemas ir atliekant atitikties patvirtinimą gali būti perduodami asmens duomenys ar komercinės paslaptys, todėl valstybės narės ir Komisija turėtų užtikrinti informacijos, gautos vykdant šią veiklą, konfidencialumą.

(37) Siekiant užtikrinti patikimą Bendrijos biudžeto finansų valdymą ir valstybėms narėms bei ūkininkams laikantis nešališkumo principo, turėtų būti apibrėžtos euro naudojimo taisyklės.

(38) Turėtų būti panaikintas Tarybos reglamentas Nr. 25 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ([1]), 1997 m. balandžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 723/97 dėl valstybių narių veiksmų programų dėl EŽŪOGF Garantijų skyriaus išlaidų kontrolės įgyvendinimo ([2]) bei Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999. Turėtų būti taip pat panaikinti kai kurie 1991 m. kovo 4 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 595/91 dėl pažeidimų ir neteisingai sumokėtų sumų, susijusių su bendrosios žemės ūkio politikos finansavimu, susigrąžinimo, ir dėl šios srities informacinės sistemos organizavimo ([3]) straipsniai, kadangi atitinkamos nuostatos numatomos šiame reglamente.

(39) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([4]), atskiriant valdymo komitetų procedūros priemones ir patariamųjų komitetų procedūros priemones, kadangi patariamųjų komitetų procedūra tam tikrais atvejais ir atsižvelgiant į pastarosios padidėjusį efektyvumą yra tinkamesnė.

(40) Pakeitus panaikinamuose reglamentuose numatytas priemones šio reglamento priemonėmis gali atsirasti kai kurios praktinės ir konkrečios, ypač su perėjimu prie naujos tvarkos susijusios problemos, kurios šiame reglamente nėra numatytos. Siekiant užkirsti kelią tokiems atvejams, Komisijai turėtų būti leista patvirtinti reikiamas ir tinkamai pagrįstas priemones. Šios priemonės gali nukrypti nuo reglamento nuostatų, bet tik tiek, kiek reikia, ir ribotą laikotarpį.

([1]) OL 30, 1962 4 20, p. 991. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 728/70 (OL L 94, 1970 4 28, p. 9).
([2]) OL L 108, 1997 4 25, p. 6. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2136/2001 (OL L 288, 2001 11 1, p. 1).
([3]) OL L 67, 1991 3 14, p. 11.
([4]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

(41) Pagal šį reglamentą finansuojamų kaimo plėtros programų programavimo laikotarpis prasideda 2007 m. sausio 1 d., todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo tos datos. Tačiau kai kurios nuostatos turėtų būti taikomos nuo ankstesnės datos.

(42) Auditų rūmai pateikė nuomonę ([1]).

(43) Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas pateikė nuomonę ([2]),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

Šiame reglamente nustatomos bendrosios žemės ūkio politikos išlaidų, įskaitant išlaidas kaimo plėtrai, konkrečios finansavimo sąlygos ir taisyklės.

2 straipsnis

Žemės ūkio išlaidų finansavimo fondai

1. Siekiant įgyvendinti Sutartyje apibrėžtus bendrosios žemės ūkio politikos tikslus ir užtikrinti įvairių šios politikos priemonių, įskaitant kaimo plėtros priemones, finansavimą įsteigiami:

a) Europos žemės ūkio garantijų fondas, toliau vadinamas EŽŪGF;

b) Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai, toliau vadinamas EŽŪFKP.

2. EŽŪGF ir EŽŪFKP yra Europos Bendrijų bendrojo biudžeto dalis.

3 straipsnis

EŽŪGF išlaidos

1. EŽŪGF finansuoja, taikant valstybių narių ir Bendrijos pasidalijamąjį valdymą, šias pagal Bendrijos teisės aktus padarytas išlaidas:

a) grąžinamąsias išmokas už žemės ūkio produktų eksportą į trečiąsias šalis;

b) intervencines priemones, skirtas reguliuoti žemės ūkio rinką;

c) pagal bendrąją žemės ūkio politiką numatytas tiesiogines išmokas ūkininkams;

([1]) OL L 121, 2005 5 20, p. 1.
([2]) 2005 m. vasario 9 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

▼B

d) Bendrijos finansinę paramą informacijos apie žemės ūkio produktus Bendrijos vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse teikimo bei tų produktų skatinimo priemonėms, kurias taiko valstybės narės pagal Komisijos atrinktas programas, išskyrus 4 straipsnyje minimas programas;

▼M1

e) restruktūrizavimo pagalbą, įvairinimui skirtą pagalbą, papildomą įvairinimui skirtą pagalbą ir pereinamojo laikotarpio pagalbą, numatytą 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 320/2006, nustatančio laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ([1]), 3, 6, 7, 8 ir 9 straipsniuose;

▼M5

f) Bendrijos finansinis įnašas į vaisių vartojimo skatinimo mokyklose programą, nurodytą Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 ([2]) 103ga straipsnio 1 dalyje;

▼M8

g) maisto skirstymo labiausiai nepasiturintiems Sąjungos asmenims programą, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 27 straipsnyje.

▼B

2. EŽŪGF centralizuotai finansuoja šias pagal Bendrijos teisę padarytas išlaidas:

a) Bendrijos finansinę paramą konkrečioms veterinarinėms priemonėms, veterinarinio patikrinimo priemonėms, maisto produktų ir pašarų tikrinimo priemonėms, gyvulių ligų likvidavimo ir priežiūros programoms (veterinarinėms priemonėms) bei fitosanitarijos priemonėms;

b) žemės ūkio produktų skatinimui, vykdomam tiesiogiai Komisijos arba per tarptautines organizacijas;

c) pagal Bendrijos teisės aktus patvirtintoms priemonėms, skirtoms žemės ūkio genetinių išteklių išsaugojimui, apibūdinimui, rinkimui ir naudojimui užtikrinti;

d) žemės ūkio apskaitos informacinių sistemų sukūrimui ir išlaikymui;

e) žemės ūkio tyrimų sistemų, įskaitant žemės ūkio valdų struktūros tyrimus;

f) su žuvininkystės rinka susijusias išlaidas.

▼M3

3. Kai pagal bendrus rinkų organizavimo principus intervencinės priemonės atžvilgiu nėra nustatyta suma už vienetą, atitinkama priemonė finansuojama EŽŪGF lėšomis taikant vienodas visoje Bendrijoje standartines sumas, visų pirma – valstybių narių lėšoms, naudojamoms produktams supirkti, fizinėms operacijoms, susijusioms su saugojimu, ir, tinkamais atvejais – intervenciniu būdu supirktų produktų perdirbimui.

Atitinkami mokesčiai ir išlaidos apskaičiuojami 41 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

([1]) OL L 58, 2006 2 28, p. 42.
([2]) OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

▼B

4 straipsnis

EŽŪFKP išlaidos

EŽŪFKP finansuoja, taikant valstybių narių ir Bendrijos pasidalijamąjį valdymą, Bendrijos finansinę paramą kaimo plėtros programoms, įgyvendinamoms pagal atitinkamus Bendrijos teisės aktus.

5 straipsnis

Kitas finansavimas, įskaitant techninę pagalbą

EŽŪGF ir EŽŪFKP atitinkamai gali finansuoti centralizuotai Komisijos iniciatyva ir (arba) jos vardu parengiamąsias, stebėsenos, administracinės ir techninės pagalbos, vertinimo, audito ir tikrinimo priemones, reikalingas bendrajai žemės ūkio politikai, įskaitant kaimo plėtrą, įgyvendinti. Šias priemones sudaro:

a) bendrosios žemės ūkio politikos analizei, valdymui, stebėsenai, keitimuisi informacija ir įgyvendinimui reikalingos priemonės, taip pat kontrolės sistemų įgyvendinimo ir techninės bei administracinės pagalbos priemonės;

b) priemonės, reikalingos bendrąją žemės ūkio politiką finansuojančių fondų metodams ir techninėms informavimo, sujungimo, priežiūros bei finansų valdymo kontrolės priemonėms išlaikyti ir plėtoti;

c) informacijos apie bendrąją žemės ūkio politiką teikimas, vykdomas Komisijos iniciatyva;

d) bendrosios žemės ūkio politikos tyrimai ir EŽŪGF bei EŽŪFKP finansuojamų priemonių įvertinimas, įskaitant įvertinimo metodų tobulinimą ir keitimąsi informacija apie praktiką;

e) prireikus vykdomosios įstaigos, įsteigtos pagal 2002 gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 58/2003, nustatantį vykdomųjų įstaigų, kurioms pavedamos tam tikros Bendrijos programų valdymo užduotys, įstatus ([1]), ir veikiančios bendrosios žemės ūkio politikos srityje;

f) priemonės, susijusios su platinimu, informavimu, bendradarbiavimo skatinimu ir pasidalijimu patirtimi Bendrijos lygiu, kurių imamasi kaimo plėtros srityje, įskaitant ir atitinkamų dalyvių bendradarbiavimą.

6 straipsnis

Mokėjimo agentūrų ir koordinavimo įstaigų akreditavimas ir akreditavimo atšaukimas

1. Mokėjimo agentūros yra valstybių narių tarnybos arba įstaigos, kurios atsižvelgiant į jų atliekamus mokėjimus, taip pat informacijos perdavimą ir saugojimą pakankamai garantuoja, kad:

([1]) OL L 11, 2003 1 16, p. 1.

▼B

a) prieš suteikiant leidimą apmokėti būtų patikrinama prašymų ir pagal kaimo plėtros sistemą – pagalbos skyrimo procedūrų tinkamumas, kaip ir jų atitikimas Bendrijos taisyklėms;

b) atlikti mokėjimai yra teisingai ir išsamiai užregistruoti sąskaitose;

c) atlikti pagal Bendrijos teisės aktus nustatyti patikrinimai;

d) reikiami dokumentai pateikiami per Bendrijos taisyklėse nustatytą laiką ir nustatyta forma;

e) dokumentai, įskaitant elektroninius dokumentus pagal Bendrijos taisyklėse pateiktą apibrėžimą, prieinami ir saugomi taip, kad būtų užtikrintas jų išsamumas, galiojimas ir įskaitomumas.

Šių užduočių, išskyrus Bendrijos pagalbos išmokėjimą, vykdymas gali būti deleguojamas.

2. Valstybės narės tarnybas arba įstaigas, kurios atitinka 1 dalyje nustatytas sąlygas, akredituoja kaip mokėjimo agentūras.

Kiekviena valstybė narė, atsižvelgdama į savo konstitucines nuostatas ir institucinę struktūrą, sumažina akredituotų mokėjimo agentūrų skaičių iki minimumo, užtikrinančio, kad 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje nurodytos išlaidos būtų padarytos tinkamomis administracinėmis ir apskaitos sąlygomis.

3. Jeigu akredituota daugiau kaip viena mokėjimo agentūra, valstybė narė Komisijai pateikia informaciją apie tarnybą arba įstaigą, kuriai ji paveda šias užduotis:

a) surinkti informaciją, kuri turi būti teikiama Komisijai, ir nusiųsti ją Komisijai;

b) skatinti suderintą Bendrijos taisyklių taikymą.

Šiai tarnybai arba įstaigai (toliau – koordinavimo įstaiga) valstybės narės suteikia specialų akreditavimą, susijusį su finansine informacija, numatyta a punkte.

4. Jeigu akredituota mokėjimo agentūra neatitinka arba nebeatitinka vienos ar kelių 1 dalyje nustatytų sąlygų, valstybė narė atšaukia akreditavimą, mokėjimo agentūrai neatlikus reikiamų pakeitimų per nustatytą laiką, atsižvelgiant į problemos svarbą.

7 straipsnis

Sertifikavimo įstaigos

Sertifikavimo įstaiga yra valstybės narės paskirtas viešasis ar privatus teisės subjektas, atsakingas už akredituotų mokėjimo agentūrų ataskaitų teisingumo, išsamumo ir tikslumo sertifikavimą, atsižvelgiant į jų sukurtą valdymo ir kontrolės sistemą.

▼B

8 straipsnis

Informacijos perdavimas ir galimybė naudotis dokumentais

1. Be to, kas numatyta sektorių reglamentų nuostatomis, valstybės narės siunčia Komisijai šią informaciją, deklaracijas ir dokumentus:

a) akredituotų mokėjimo agentūrų ir akredituotų koordinavimo įstaigų:

i) akreditavimo dokumentą;

ii) funkcijas (akredituota mokėjimo agentūra arba akredituota koordinavimo įstaiga);

iii) prireikus akreditavimo atšaukimą;

b) sertifikavimo įstaigų:

i) pavadinimą;

ii) adresą;

c) priemonių, susijusių su EŽŪGF ir EŽŪFKP finansuojamomis operacijomis:

i) akredituotos mokėjimo agentūros arba akredituotos koordinavimo įstaigos pasirašytas išlaidų deklaracijas, kurios laikomos mokėjimo paraiškomis, bei reikalingą informaciją;

ii) EŽŪGF finansinių poreikių prognozes, ir atnaujintas EŽŪFKP einamųjų bei sekančių metų išlaidų prognozes;

iii) akredituotų mokėjimo agentūrų metines sąskaitas ir patikinimo pareiškimą, pasirašytus už akredituotą mokėjimo agentūrą atsakingo asmens, kartu su jų apmokėjimui būtina informacija ir 7 straipsnyje nurodytos sertifikavimo įstaigos parengtą sertifikavimo ataskaitą.

Akredituotų mokėjimo agentūrų metinė sąskaita, susijusi su EŽŪFKP išlaidomis, teikiama atskirai pagal kiekvieną programą.

2. Akredituotos mokėjimo agentūros saugo atliktų mokėjimų patvirtinamuosius dokumentus ir Bendrijos teisės aktuose nustatytos administracinės ir fizinės kontrolės vykdymo dokumentus bei šiuos dokumentus ir informaciją teikia Komisijai.

Jeigu tuos dokumentus saugo pagal mokėjimo agentūros įgaliojimą veikianti institucija, atsakinga už leidimų apmokėti išlaidas išdavimą, ta institucija siunčia akredituotai mokėjimo agentūrai atliktų patikrinimų skaičiaus, jų turinio bei priemonių, kurių buvo imtasi atsižvelgus į patikrinimų rezultatus, ataskaitas.

▼B

9 straipsnis

Bendrijos finansinių interesų apsauga ir garantijos

1. dėl Bendrijos fondų valdymo Valstybės narės:

a) vykdydamos bendrąją žemės ūkio politiką priima visas būtinas teisines, reglamentuojančias ir administracines nuostatas bei imasi visų kitų priemonių, reikalingų veiksmingai finansinių Bendrijos interesų apsaugai, visų pirma siekdamos:

i) patikrinti iš EŽŪGF ir EŽŪFKP lėšų finansuojamų operacijų tikrumą ir atitikimą;

ii) užkirsti kelią pažeidimams ir su jais kovoti;

iii) susigrąžinti sumas, kurios buvo prarastos dėl pažeidimų ar aplaidumo;

b) sukurti veiksmingą valdymo ir kontrolės sistemą, apimančią sąskaitų sertifikavimą ir patikinimo pareiškimą, kurį pasirašo už akredituotą mokėjimo agentūrą atsakingas asmuo.

2. Komisija užtikrina, kad valstybės narės patikrintų 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje nurodytų išlaidų teisėtumą ir atitikimą bei laikytųsi patikimo finansų valdymo principų; šiuo tikslu ji imasi šių priemonių ir atlieka šiuos patikrinimus:

a) patikrina, ar valstybėse narėse yra sukurtos ir tinkamai veikia valdymo ir kontrolės sistemos;

b) iš dalies ar visiškai sumažina tarpines išmokas arba sustabdo jų mokėjimą ir atlieka reikiamas finansines korekcijas, ypač jei valdymo ir kontrolės sistemos veikia nesklandžiai;

c) patikrina, ar išankstinis finansavimas yra kompensuotas, ir prireikus automatiškai panaikina biudžetinius įsipareigojimus.

3. Valstybės narės Komisijai praneša apie taikant 1 dalį priimtas nuostatas bei įvykdytas priemones ir, atsižvelgiant į kaimo plėtros programas, apie valdymo ir kontrolės priemones, kurių imtasi pagal Bendrijos teisės aktus, susijusius su EŽŪFKP parama kaimo plėtrai, tam, kad būtų užtikrinta Bendrijos finansinių interesų apsauga.

10 straipsnis

Mokėjimo agentūrų atliekamų mokėjimų leistinumas

Bendrija gali padengti 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje nurodytas išlaidas tik tuo atveju, jei jas padarė valstybių narių paskirtos akredituotos mokėjimo agentūros.

▼B

11 straipsnis

Visos išmokos paramos gavėjams išmokėjimas

Jei Bendrijos teisės aktuose nenumatoma kitaip, išmokos, susijusios su finansavimu pagal šį reglamentą arba su sumomis, atitinkančiomis viešąją finansinę paramą pagal kaimo plėtros programas, išmokamos paramos gavėjams visos.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

EŽŪGF

1 SKYRIUS

Bendrijos finansavimas

12 straipsnis

Viršutinė biudžeto riba

▼M7

1. EŽŪGF išlaidų metinė viršutinė riba yra didžiausia šiam fondui Tarpinstituciniame susitarime numatytoje daugiametėje finansinėje programoje nustatyta suma, atskaičiavus 2 dalyje nurodytas sumas, ir:

a) atskaičiavus sumą, papildomai skirtą kaimo plėtrai remti 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos sprendimu Nr. 2009/434/EB, iš dalies keičiančiu Sprendimą 2006/493/EB, nustatantį Bendrijos paramos kaimo plėtrai sumą laikotarpiui nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d., jos metinį išskirstymą ir mažiausią sumą, skiriamą regionams, atitinkantiems reikalavimus pagal konvergencijos tikslą ([1]), kuriai netaikoma Tarpinstituciniame susitarime numatytos finansinės programos 2 išlaidų kategorijai nustatyta marža ir kuri viršija EŽŪGF išlaidų viršutinės ribos dalį;

b) atskaičiavus sumą, kuria gali būti sumažinta 2 išlaidų kategorijos viršutinė riba dėl projektų energetikos srityje finansavimo, dėl kurio gali būti priimtas sprendimas Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracijoje dėl projektų finansavimo energetikos ir plačiajuosčio interneto bei BŽŪP padėties patikrinimo srityje įgyvendinant Europos ekonomikos atgaivinimo planą ([2]) nustatyta tvarka.

▼M6

2. Komisija nustato sumas, kurios pagal 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams ([3]) 9 straipsnį, 10 straipsnio 4 dalį, 134, 135 ir 136 straipsnius, taip pat pagal 2007 m. kovo 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 378/2007, nustatančio tiesioginių išmokų, numatytų Reglamente (EB) Nr. 1782/2003, savanoriško moduliavimo taisykles ([4]) 4 straipsnio 1 dalį ir 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo ([5]) 23 straipsnio 2 dalį, yra skiriamos EŽŪFKP.

([1]) OL L 144, 2009 6 9, p. 25.
([2]) OL C 108, 2009 5 12, p. 1.
([3]) OL L 30, 2009 1 31, p. 16.
([4]) OL L 95, 2007 4 5, p. 1.
([5]) OL L 148, 2008 6 6, p. 1.

▼B

3. Remdamasi 1 ir 2 dalyse nurodytais duomenimis, Komisija nustato grynąjį likutį, skiriamą EŽŪGF išlaidoms.

13 straipsnis

Administravimo ir personalo išlaidos

Valstybių narių ir išmokų iš EŽŪGF gavėjų patirtos administravimo ir personalo išlaidos nefinansuojamos iš fondo lėšų.

▼M3

Išimtiniais tinkamai pagrįstais atvejais pirma pastraipa netaikoma priemonėms ir programoms, kurioms taikomas 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimas 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ([1]).

▼B

14 straipsnis

Mėnesinės išmokos

1. Asignavimus, reikalingus 3 straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms padengti, valstybėms narėms Komisija skiria išmokėdama mėnesines kompensacijas (toliau – mėnesinės išmokos), remdamasi akredituotų mokėjimo agentūrų per ataskaitinį laikotarpį padarytomis išlaidomis.

2. Kol Komisija perves mėnesines išmokas, išlaidoms apmokėti reikalingus išteklius sutelkia valstybės narės, atsižvelgdamos į savo akredituotų mokėjimo agentūrų poreikius.

15 straipsnis

Mėnesinių išmokų mokėjimo tvarka

1. Nepažeidžiant 30 ir 31 straipsniuose nurodytų sprendimų, Komisija išmoka mėnesines išmokas išlaidoms, kurias per ataskaitinį mėnesį padaro valstybių narių akredituotos mokėjimo agentūros, padengti.

2. Komisija sprendimą dėl mėnesinių išmokų priima 41 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka, remdamasi valstybių narių pateikta išlaidų deklaracija bei pagal 8 straipsnio 1 dalį pateikta informacija, atsižvelgdama į pagal 17 straipsnį taikomus sumažinimus ar sustabdymus.

3. Mėnesinės išmokos kiekvienai valstybei narei išmokamos ne vėliau kaip antro mėnesio, einančio po to mėnesio, kurį buvo padarytos išlaidos, trečią darbo dieną.

([1]) OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/965/EB (OL L 397, 2006 12 30, p. 22).

▼B

4. Nuo spalio 1 d. iki spalio 15 d. valstybių narių padarytos išlaidos priskiriamos spalio mėnesį padarytoms išlaidoms. Išlaidos, padarytos nuo spalio 16 d. iki spalio 31 d., priskiriamos lapkričio mėnesį padarytoms išlaidoms.

5. Komisija gali nuspręsti atlikti papildomas išmokas arba atskaitymus. Tokiais atvejais Žemės ūkio fondų komitetui apie tai pranešama per artimiausią posėdį.

16 straipsnis

Mokėjimo terminų laikymasis

Jeigu mokėjimo agentūros nesilaiko terminų, nustatytų Bendrijos teisės aktuose, Bendrijos finansavimas išmokoms neskiriamas, išskyrus nustatytus atvejus, sąlygas bei apribojimus, atsižvelgiant į proporcingumo principą.

17 straipsnis

Mėnesinių išmokų sumažinimas ir sustabdymas

1. Jei Komisija, remdamasi išlaidų deklaracijomis ir 15 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, negali daryti išvados, kad lėšos numatytos išmokėti pagal taikomas Bendrijos taisykles, ji atitinkamos valstybės narės per laiką, kurį nustato atsižvelgusi į problemos svarbą ir kuris paprastai negali būti trumpesnis nei trisdešimt dienų, paprašo pateikti papildomos informacijos.

Valstybei narei nepateikus atsakymo į pirmojoje pastraipoje nurodytą Komisijos prašymą arba jei tas atsakymas nėra patenkinamas ar leidžia daryti išvadą, jog taikomų Bendrijos taisyklių nebuvo laikomasi arba Bendrijos lėšos buvo naudojamos netinkamai, Komisija gali mėnesines išmokas valstybei narei sumažinti arba laikinai sustabdyti. Ji apie tai praneša valstybei narei, nurodydama, kad mėnesinės išmokos sumažintos ar jų mokėjimas sustabdytas.

2. Jei pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytas išlaidų deklaracijas ar informaciją Komisija gali daryti išvadą, kad buvo viršyta Bendrijos teisės aktuose nustatyta viršutinė finansinė riba arba akivaizdžiai nesilaikyta taikomų Bendrijos taisyklių, ji gali sumažinti mėnesines išmokas ar sustabdyti jų mokėjimą, kaip nurodyta 1 dalies antrojoje pastraipoje, prieš tai valstybei narei leidusi pateikti savo pastabas.

3. Sumažinimai ir sustabdymai taikomi pagal proporcingumo principą, vykdant 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą sprendimą dėl mėnesinių išmokų ir nepažeidžiant 30 ir 31 straipsniuose nurodytų sprendimų.

▼M3

17a straipsnis

Mėnesinių išmokų sumažinimas ir jų mokėjimo sustabdymas tam tikrais atvejais

1. Nedarant poveikio 17 straipsnio taikymui, pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis Komisija gali priimti sprendimą sumažinti 14 straipsnyje nurodytas mėnesines išmokas ar sustabdyti jų mokėjimą sprendime nustatytam laikotarpiui, kuris neturi būti ilgesnis kaip dvylika mėnesių, tačiau gali būti pratęstas kitiems laikotarpiams, ne ilgesniems kaip dvylika mėnesių, jeigu ir toliau tenkinamos šio straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos.

2. Mėnesinės išmokos gali būti sumažintos ar jų mokėjimas sustabdytas, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) trūksta vieno ar kelių atitinkamos nacionalinės kontrolės sistemos pagrindinių elementų arba jie nėra veiksmingi dėl nustatytų trūkumų rimtumo ar jų tęstinio pobūdžio;

b) a punkte nurodyti trūkumai yra tęstinio pobūdžio ir dėl jų buvo priimti mažiausiai du sprendimai pagal 31 straipsnį, kuriais buvo nuspręsta Bendrijos lėšomis nefinansuoti atitinkamų valstybių narių išlaidų; ir

c) Komisija padaro išvadą, kad atitinkama valstybė narė neįgyvendino rekomendacijų padėčiai ištaisyti ir artimiausiu metu jai nepavyks to padaryti.

3. Prieš priimdama 1 dalyje nurodytą sprendimą Komisija informuoja atitinkamą valstybę narę apie savo ketinimą ir jos prašo atsakyti per laikotarpį, kurį Komisija nustato atsižvelgusi į problemos rimtumą ir kuris paprastai negali būti trumpesnis nei 30 dienų.

Procentinis dydis, kuriuo mėnesinės išmokos gali būti sumažintos ar sustabdytas jų mokėjimas, yra lygus procentiniam dydžiui, nustatytam paskutiniame iš 2 dalies b punkte nurodytų Komisijos sprendimų. Jis taikomas atitinkamoms mokėjimo agentūros patirtoms išlaidoms, zurioje yra 2 dalies a punkte nurodytų trūkumų.

4. Išmokų mažinimas ar jų mokėjimo sustabdymas nebetaikomas, jeigu netenkinamos 2 dalyje išdėstytos sąlygos. Tai nedaro įtakos atitikties patikrinimui pagal 31 straipsnį.

▼B

2 SKYRIUS

Biudžetinė drausmė

18 straipsnis

Viršutinės ribos laikymasis

1. Visuose biudžeto procedūros ir biudžeto vykdymo etapuose su EŽŪGF išlaidomis susiję asignavimai negali viršyti 12 straipsnio 3 dalyje nurodyto grynojo likučio.

Visuose Komisijos pasiūlytuose arba Tarybos ar Komisijos priimtuose teisės aktuose, kurie daro įtaką EŽŪGF biudžetui, laikomasi 12 straipsnio 3 dalyje nurodyto grynojo likučio.

▼B

2. Jei valstybei narei viršutinė finansinė žemės ūkio išlaidų riba pagal Bendrijos teisės aktus yra nustatyta eurais, šios išlaidos, kurios prireikus patikslinamos atsižvelgiant į galimas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnio taikymo pasekmes, kompensuojamos neviršijant minėtos eurais nustatytos viršutinės ribos.

▼M6

3. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos tiesioginėms išmokoms taikomos nacionalinės viršutinės ribos, pakoreguotos pagal to reglamento 11 straipsnio 1 dalyje nustatytus patikslinimus, laikomos finansinėmis viršutinėmis ribomis, nustatytomis eurais.

▼B

4. Jei iki kiekvienų metų birželio 30 d. Taryba nepadarė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnyje 1 dalyje numatytų patikslinimų, Komisija padaro tuos patikslinimus pagal šio reglamento 41 straipsnio 3 dalyje nustatytą procedūrą ir apie tai nedelsiant informuoja Tarybą.

5. Ne vėliau kaip iki gruodžio 1 d. Taryba Komisijos pasiūlymu, padarytu remiantis jos turima nauja informacija, gali pritaikyti patikslinimų tiesioginėms išmokoms normą, nustatytą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnio 1 dalį.

19 straipsnis

Biudžetinės drausmės procedūra

1. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai kartu su išankstiniu N finansinių metų biudžeto projektu pateikia savo prognozes N – 1, N ir N + 1 finansiniams metams. Tuo pačiu ji pateikia nustatytų skirtumų tarp N – 2 bei N – 3 finansinių metų pradinių prognozių ir faktinių išlaidų analizę.

2. Jeigu sudarant N finansinių metų preliminarų biudžeto projektą paaiškėja, jog yra tikimybė, kad grynasis likutis, nurodytas 12 straipsnio 3 dalyje, atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnyje nustatytą maržą, N metais bus viršytas, Komisija Tarybai pasiūlo būtinas priemones, įskaitant tas, kurios yra privalomos pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnio 2 dalį.

3. Bet kuriuo metu, jei Komisija mano, kad esama rizikos, jog 12 straipsnio 3 dalyje nurodytas grynasis likutis gali būti viršytas, ir kad ji pagal suteiktus valdymo įgaliojimus negali imtis pakankamų priemonių situacijai pagerinti, Komisija Tarybai pasiūlo kitas priemones, skirtas užtikrinti, kad būtų laikomasi nustatyto likučio.

Taryba per du mėnesius nuo Komisijos pasiūlymo gavimo, laikydamasi Sutarties 37 straipsnyje nustatytos tvarkos, priima sprendimą dėl šių priemonių. Europos Parlamentas pateikia savo nuomonę laiku, kad Taryba galėtų su ja susipažinti ir per nurodytą laikotarpį priimti sprendimą.

▼B

4. Jei N finansinių metų pabaigoje valstybių narių prašymų kompensuoti išlaidas sumos viršija arba gali viršyti grynąjį likutį nustatytą pagal 12 straipsnio 3 dalį, Komisija:

a) proporcingai atsižvelgia į valstybių narių pateiktus prašymus ir, neviršydama turimo biudžeto, preliminariai nustato atitinkamo mėnesio mokėjimų sumą;

b) ne vėliau kaip iki kitų metų vasario 28 d. įvertina praėjusiais finansiniais metais kiekvienai valstybei narei skirtą Bendrijos finansavimą;

c) 41 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka nustato bendrą Bendrijos finansavimo sumą, paskirstytą kiekvienai valstybei narei remiantis Bendrijos finansavimui taikoma bendra norma, ir neviršijant mėnesinėms išmokoms skirto turimo biudžeto;

d) ne vėliau kaip išmokant N + 1 metų kovo mėnesio mėnesines išmokas, išmoka valstybių narių tarpusavyje mokėtinas kompensacijas.

20 straipsnis

Išankstinio perspėjimo sistema

Siekdama užtikrinti, kad nebūtų viršyta viršutinė biudžeto riba, Komisija įdiegia kasmėnesinę išankstinio perspėjimo ir kontrolės sistemą, skirtą EŽŪGF išlaidomis.

Prieš prasidedant kiekvieniems finansiniams metams, Komisija šiuo tikslu parengia mėnesinių išlaidų įvertinimą, jei reikia, remdamasi paskutiniųjų trejų metų mėnesinių išlaidų vidurkiu.

Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai teikia mėnesinę ataskaitą, kurioje išanalizuoja patirtų išlaidų raidą, palygindama ją su išlaidų įvertinimais ir pateikia prognozuojamo panaudojimo einamaisiais finansiniais metais vertinimą.

21 straipsnis

Referencinis keitimo kursas

1. Komisija, priimdama preliminarų biudžeto projektą arba to projekto pataisų raštą, susijusį su išlaidomis žemės ūkiui, EŽŪGF biudžeto sąmatai sudaryti naudoja vidutinį per paskutinįjį ketvirtį, pasibaigusį ne anksčiau kaip prieš dvidešimt dienų iki Komisijos atlikto biudžeto dokumento patvirtinimo, rinkoje nustatytą euro ir JAV dolerio keitimo kursą.

▼B

2. Priimdama preliminarų biudžeto pataisų ir papildomo biudžeto projektą arba pastarojo pataisų raštą, jei šie dokumentai yra susiję su 3 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytų priemonių asignavimais, Komisija naudoja:

a) vidutinį nuo praėjusių finansinių metų rugpjūčio 1 d. iki paskutiniojo ketvirčio, pasibaigusio ne anksčiau kaip prieš dvidešimt dienų iki Komisijos atlikto biudžeto dokumento patvirtinimo, ir ne vėliau kaip einamųjų finansinių metų liepos 31 d., rinkoje faktiškai nustatytą euro ir JAV dolerio keitimo kursą;

b) likusio finansinių metų laikotarpio prognozėms – vidutinį per paskutinįjį ketvirtį, pasibaigusį ne anksčiau kaip prieš dvidešimt dienų iki biudžeto dokumento patvirtinimo Komisijoje, realiai rinkoje nustatytą keitimo kursą.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

EŽŪFKP

1 SKYRIUS

Finansavimo būdai

22 straipsnis

Finansavimas iš EŽŪFKP

Iš EŽŪFKP kaimo plėtros programų išlaidoms skiriamas finansavimas kiekvienai programai yra apibrėžiamas neviršijant Bendrijos teisės aktuose, susijusiuose su EŽŪFKP parama kaimo plėtrai, nustatytos viršutinės ribos ir Komisijos nustatytų sumų pagal šio reglamento 12 straipsnio 2 dalį.

Išlaidoms, finansuojamoms pagal šį reglamentą, negali būti suteiktas joks kitas finansavimas iš Bendrijos biudžeto.

23 straipsnis

Biudžetiniai įsipareigojimai

Bendrijos biudžetiniai įsipareigojimai kaimo plėtros programoms (toliau – biudžetiniai įsipareigojimai) vykdomi nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d. išmokant metines išmokas.

Komisijos sprendimas, patvirtinantis kiekvieną valstybės narės pateiktą kaimo plėtros programą, yra sprendimas dėl finansavimo, kaip apibrėžta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 75 straipsnio 2 dalyje, ir, kai apie jį pranešama atitinkamai valstybei narei, – teisinis įsipareigojimas pagal pastarąjį reglamentą.

▼B

Komisijai patvirtinus tam tikrą programą, įvykdomas pirmosios metinės išmokos biudžetinis įsipareigojimas. Vėlesnių metinių išmokų biudžetinius įsipareigojimus Komisija įvykdo iki kiekvienų metų gegužės 1 d. remdamasi antrojoje pastraipoje nurodytu sprendimu.

2 SKYRIUS

Finansų valdymas

24 straipsnis

Mokėjimams taikomos bendrosios nuostatos

1. EŽŪFKP mokėjimus Komisija atlieka laikydamasi biudžetinių įsipareigojimų.

2. Komisija valstybėms narėms, atlikdama išankstinį finansavimą, tarpinius mokėjimus ir išmokėdama likutį, skiria asignavimus, reikalingus 4 straipsnyje nurodytoms išlaidoms padengti. Asignavimai išmokami laikantis 25, 26, 27 ir 28 straipsniuose numatytų sąlygų.

3. Mokėjimai priskiriami seniausiam atviram biudžetiniam įsipareigojimui.

4. Bendra išankstinio finansavimo ir tarpinių išmokų suma negali sudaryti daugiau kaip 95 % EŽŪFKP finansinio įnašo, skirto kiekvienai kaimo plėtros programai.

25 straipsnis

Išankstinis finansavimas

1. Patvirtinusi kaimo plėtros programą, Komisija valstybei narei pagal atitinkamą programą išmoka bendrą išankstinio finansavimo sumą. Toks išankstinis finansavimas sudaro 7 % lėšų, skiriamų atitinkamai programai iš EŽŪFKP. Atsižvelgiant į biudžeto galimybes, jis gali būti mokamas dalimis dvejus finansinius metus.

2. Komisijai grąžinama visa išankstinio finansavimo suma, jeigu per dvidešimt keturis mėnesius nuo pirmosios išankstinio finansavimo dalies išmokėjimo neatsiunčiama nė viena išlaidų deklaracija pagal kaimo plėtros programą.

3. Palūkanos nuo išankstinio finansavimo sumos yra skiriamos atitinkamai kaimo plėtros programai ir išskaičiuojamos iš galutinėje išlaidų deklaracijoje nurodytos viešųjų išlaidų sumos.

4. Išmokėta išankstinio finansavimo suma patvirtinama kaimo plėtros programos uždarymo metu.

26 straipsnis

Tarpinių išmokų mokėjimas

1. Tarpinės išmokos mokamos pagal kiekvieną kaimo plėtros programą. Jos apskaičiuojamos taikant kiekvienai prioritetinei krypčiai numatytą bendro finansavimo procentinį dydį, šiai krypčiai patvirtintoms valstybės išlaidoms.

▼B

2. Tarpines išmokas, skirtas padengti akredituotų mokėjimo agentūrų išlaidas, padarytas įgyvendinant programas, Komisija išmoka atsižvelgdama į turimas biudžeto lėšas.

3. Komisija kiekvieną tarpinę išmoką išmoka tuo atveju, jei įvykdomi šie reikalavimai:

a) pagal 8 straipsnio 1 dalies c punktą Komisijai yra perduodama akredituotos mokėjimo agentūros pasirašyta išlaidų deklaracija;

b) per visą programos vykdymo laikotarpį neviršijama bendra EŽŪFKP finansinio įnašo, skirto kiekvienai prioritetinei krypčiai, suma;

c) Komisijai perduodama privaloma paskutinė metinė kaimo plėtros įgyvendinimo ataskaita.

▼M3

4. Jeigu vienas iš 3 dalyje išdėstytų reikalavimų neįvykdytas, Komisija nedelsdama apie tai informuoja akredituotą mokėjimo agentūrą ir koordinuojančią įstaigą, jei tokia yra paskirta. Jeigu vienas iš 3 dalies a ar c punktuose išdėstytų reikalavimų neįvykdytas, išlaidų deklaracija laikoma nepriimtina.

▼B

5. Komisija tarpinę išmoką išmoka per 45 dienas nuo išlaidų deklaracijos, atitinkančios šio straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas, užregistravimo, nepažeidžiant 30 ir 31 straipsniuose nurodytų sprendimų.

6. Akredituotos mokėjimo agentūros parengia ir Komisijos nustatytais intervalais Komisijai per tarpinę koordinavimo įstaigą, jei tokia yra paskirta, ar tiesiogiai, jei pastaroji nėra paskirta, pateikia su kaimo plėtros programomis susijusias tarpines išlaidų deklaracijas. Išlaidų deklaracijose nurodomos išlaidos, kurias agentūra patyrė per kiekvieną atitinkamą laikotarpį.

Tarpinės išlaidų, patirtų nuo spalio 16 d., deklaracijos priskiriamos ateinančių metų biudžetui.

27 straipsnis

Tarpinių išmokų sustabdymas ir sumažinimas

1. Tarpinės išmokos mokamos remiantis išlaidų deklaracijomis bei valstybių narių pateikta finansine informacija. Taikomas Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 81 straipsnis.

2. Jei remiantis valstybės narės pateiktomis išlaidų deklaracijomis ir finansine informacija negalima daryti išvados, kad išlaidų deklaravimas atitinka taikomas Bendrijos taisykles, valstybės narės yra paprašomos pateikti papildomą informaciją per laiką, kuris nustatomas atsižvelgiant į problemos rimtumą, tačiau paprastai negali būti trumpesnis kaip trisdešimt dienų.

3. Valstybei narei nepateikus atsakymo į 2 dalyje nurodytą prašymą arba pateikus tokį atsakymą, kuris nėra tinkamas ar kuriuo remiantis galima daryti išvadą, kad taikomų Bendrijos taisyklių buvo nesilaikoma arba Bendrijos lėšos buvo naudojamos neteisėtai, Komisija gali sumažinti tarpines išmokas arba laikinai sustabdyti jų mokėjimą valstybei narei. Ji atitinkamai informuoja valstybę narę.

▼B

4. Tarpinių išmokų sumažinimas ar jų mokėjimo sustabdymas, kaip nurodyta 26 straipsnyje, turi būti atliekamas laikantis proporcingumo principo ir nepažeisti 30 ir 31 straipsniuose nurodytų sprendimų.

▼M3

27a straipsnis

Tarpinių išmokų sumažinimas ir jų mokėjimo sustabdymas tam tikrais atvejais

17a straipsnis taikomas *mutatis mutandis* 26 straipsnyje nurodytų tarpinių išmokų mokėjimo sustabdymui ir jų sumažinimui.

▼B

28 straipsnis

Likučio išmokėjimas ir programos užbaigimas

1. Komisija likutį išmoka atsižvelgdama į turimas biudžeto lėšas po to, kai gauna kaimo plėtros programos galutinę metinę įgyvendinimo ataskaitą, remdamasi kiekvienai programos krypčiai numatytu bendro finansavimo procentiniu dydžiu, paskutiniųjų atitinkamos kaimo plėtros programos įgyvendinimo finansinių metų sąskaita ir atitinkamu sprendimu dėl sąskaitų apmokėjimo. Ši sąskaita Komisijai pateikiama ne vėliau kaip 2016 m. birželio 30 d. ir apima tas išlaidas, kurias akredituota mokėjimo agentūra patyrė iki 2015 m. gruodžio 31 d.

2. Likutis išmokamas ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo šio straipsnio 1 dalyje minimos informacijos ir dokumentų gavimo. Nepažeidžiant 29 straipsnio 6 dalies nuostatų, ne vėliau kaip per šešis mėnesius Komisija panaikina įsipareigojimus, susijusius su po likučio išmokėjimo likusiomis įsipareigotomis sumomis.

3. Jei paskutinė metinė įgyvendinimo ataskaita ir paskutiniųjų programos įgyvendinimo metų sąskaitoms apmokėti reikalingi dokumentai Komisijai nenusiunčiami iki 2016 m. birželio 30 d., įsipareigojimas dėl likučio yra automatiškai panaikinamas pagal 29 straipsnio nuostatas.

29 straipsnis

Automatinis įsipareigojimų panaikinimas

1. Komisija automatiškai panaikina įsipareigojimus, susijusius su kaimo plėtros programai skirta biudžetinio įsipareigojimo dalimi, kuri nebuvo panaudota išankstiniam finansavimui ar tarpinėms išmokoms arba dėl kurios Komisijai nebuvo pateikta išlaidų, padarytų ne vėliau kaip iki kitų metų, einančių po biudžetinio įsipareigojimo metų, gruodžio 31 d., deklaracija, atitinkanti 26 straipsnio 3 dalyje numatytas sąlygas.

2. Iki 2015 m. gruodžio 31 d. neįvykdytų biudžetinių įsipareigojimų dalis, dėl kurios iki 2016 m. birželio 30 d. nėra pateikta išlaidų deklaracija, automatiškai panaikinama.

▼B

3. Jeigu priėmus kaimo plėtros programą patvirtinantį sprendimą reikalingas Komisijos sprendimas dėl pagalbos ar pagalbos schemos, automatinio įsipareigojimų panaikinimo laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo paskesnio sprendimo datos. Sumos, kurioms taikoma ši nukrypti leidžianti nuostata, nustatomos per valstybės narės nurodytą laikotarpį.

4. Vykstant teismo procesui ar nagrinėjant sustabdymo poveikį turintį administracinį ieškinį, 1 ar 2 dalyje nurodytas terminas, iki kurio atliekamas automatinis įsipareigojimų panaikinimas, nutraukiamas, atsižvelgiant į atitinkamų operacijų sumą, kol trunka teisminis procesas arba kol nagrinėjamas administracinis ieškinys, jei Komisija iš valstybės narės ne vėliau kaip N + 2 metų gruodžio 31 d. gauna pagrįstą informaciją.

5. Apskaičiuojant sumas, kurioms taikomas automatinis įsipareigojimų panaikinimas, neatsižvelgiama į:

a) tą biudžetinių įsipareigojimų dalį, dėl kurių buvo pateikta išlaidų deklaracija, bet kurių kompensavimą Komisija sumažino arba sustabdė iki N + 2 metų gruodžio 31 d.;

b) tą biudžetinių įsipareigojimų dalį, kurių mokėjimo agentūra negalėjo apmokėti dėl *force majeure* aplinkybių, turėjusių reikšmingą poveikį kaimo plėtros programos įgyvendinimui. *Force majeure* aplinkybėmis besiremiančios nacionalinės institucijos turi įrodyti jų tiesiogines pasekmes visos programos arba jos dalies įgyvendinimui.

6. Komisija laiku informuoja valstybę narę atsiradus rizikai, kad bus taikomas automatinis įsipareigojimų panaikinimas. Komisija valstybei narei ir atitinkamoms institucijoms praneša apie automatiškai panaikinamą sumą, nurodytą jos turimoje informacijoje. Gavusi šią informaciją, valstybė narė per du mėnesius pritaria minėtai sumai arba pateikia savo pastabas. Komisija ne vėliau kaip per 9 mėnesius po 1 ir 4 dalyse nustatyto termino automatiškai panaikina įsipareigojimų vykdymą.

7. Automatinio įsipareigojimų panaikinimo atveju, tų metų EŽŪFKP parama atitinkamai kaimo plėtros programai sumažinama suma, kuriai taikytas automatinis įsipareigojimų panaikinimas. Valstybė narė paruošia patikslintą finansavimo planą, kuriame sumažinta paramos suma yra paskirstyta pagal programos prioritetus. Jai nepavykus to padaryti, Komisija proporcingai sumažina skirtas sumas kiekvienai programos krypčiai.

8. Jei šis reglamentas įsigalioja po 2007 m. sausio 1 d., laikotarpis, per kurį gali būti pirmą kartą atliekamas 1 dalyje nurodytas automatinis įsipareigojimų panaikinimas, pirmajam įsipareigojimui pratęsiamas tiek mėnesių, kiek jų susidaro nuo 2007 m. sausio 1 d. iki datos, kada Komisija patvirtina atitinkamą kaimo plėtros programą.

▼B

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

SĄSKAITŲ APMOKĖJIMAS IR KOMISIJOS ATLIEKAMA STEBĖSENA

1 SKYRIUS

Apmokėjimas

30 straipsnis

Sąskaitų apmokėjimas

1. Pasibaigus atitinkamiems finansiniams metams, Komisija iki kitų metų balandžio 30 d., remdamasi pagal 8 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktį perduota informacija, priima sprendimą dėl akredituotų mokėjimo agentūrų sąskaitų apmokėjimo 41 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

2. Sprendimas dėl sąskaitų apmokėjimo priimamas atsižvelgiant į pateiktos metinės sąskaitos užbaigtumą, tikslumą ir teisingumą. Sprendimas nepažeidžia vėliau pagal 31 straipsnį priimamų sprendimų.

31 straipsnis

Atitikties patikrinimas

1. Komisija priima sprendimą dėl išlaidų, kurios nebus finansuojamos pagal 41 straipsnio 3 dalyje nurodytą tvarką, jeigu ji nustato, kad 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje nurodytos išlaidos buvo padarytos pažeidžiant Bendrijos taisyklių.

2. Komisija įvertina sumas, kurios nebus finansuojamos, atsižvelgdama į nustatytą neatitikimo svarbą. Komisija atsižvelgia į pažeidimo pobūdį ir lygį bei į Bendrijai padarytą finansinę žalą.

3. Prieš priimant sprendimą nefinansuoti, Komisijos patikrinimo išvados ir valstybės narės paaiškinimai pateikiami raštu, po to abi šalys stengiasi susitarti dėl priemonių, kurių reikės imtis.

Nepavykus susitarti, valstybė narė gali prašyti pradėti procedūrą, kurios tikslas – suderinti kiekvienos šalies pozicijas per keturis mėnesius. Šios procedūros rezultatai yra pateikiami Komisijai siunčiamoje ataskaitoje, kuri ją išnagrinėja prieš priimdama sprendimą nefinansuoti.

4. Negalima atsisakyti finansuoti:

a) 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų išlaidų, kurios buvo padarytos prieš daugiau kaip dvidešimt keturis mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo valstybei narei apie patikrinimo išvadas;

b) daugiamečių priemonių išlaidų, kurios yra 3 straipsnio 1 dalyje numatytų išlaidų dalis, arba kurios yra susijusios su 4 straipsnyje nurodytomis programomis, kai paskutinį įsipareigojimą gavėjas įvykdė prieš daugiau kaip dvidešimt keturis mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo valstybei narei apie patikrinimo išvadas;

▼B

c) b punkte nepaminėtų 4 straipsnyje nurodytų programų priemonių išlaidų, kurias mokėjimo agentūra apmokėjo arba tam tikrais atvejais išmokėjo likutį prieš daugiau kaip dvidešimt keturis mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo valstybei narei apie patikrinimo išvadas.

5. 4 dalis netaikoma:

a) 32 ir 33 straipsniuose nurodytų pažeidimų atveju;

b) nacionalinės pagalbos ar pažeidimų, dėl kurių buvo pradėta Sutarties 88 ar jos 226 straipsnyje nurodyta procedūra, atveju;

▼M3

c) valstybėms narėms pažeidus pagal 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 4045/89 dėl valstybių narių atliekamo sandorių, sudarančių Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo Garantijų skyriaus finansavimo sistemos dalį, patikrinimo ([1]) prisiimtus įsipareigojimus, jeigu Komisija valstybei narei raštu pateikia savo patikrinimo išvadas per 12 mėnesių nuo valstybės narės ataskaitos apie atitinkamų išlaidų patikrinimo rezultatus gavimo datos.

▼B

2 SKYRIUS

Pažeidimai

32 straipsnis

Konkrečios nuostatos, taikomos EŽŪGF

1. Po pažeidimo ar aplaidumo išieškotos sumos ir su jomis susijusios palūkanos sumokamos akredituotai mokėjimo agentūrai, kuri jas priskiria EŽŪGF skirtoms įplaukoms tą mėnesį, kada jos realiai yra sumokamos.

2. Atlikdama mokėjimą į Bendrijos biudžetą, valstybė narė gali fiksuoto dydžio išieškojimo išlaidoms padengti pasilikti 20 % sumos, atitinkančios išieškotų sumų dydį, išskyrus šios valstybės narės administracinėms institucijoms ar kitoms viešosios valdžios įstaigoms priskirtinų pažeidimų ar aplaidumo atvejus.

3. Perdavusios metines sąskaitas, kaip numatyta 8 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktyje, valstybės narės Komisijai pateikia suvestinę ataskaitą apie dėl pažeidimų pradėtas išieškojimo procedūras. Ataskaitoje dar neišieškotos sumos suskirstomos pagal administracinę ir (arba) teisminę procedūrą bei pagal metus, kai buvo atliktas pirminis administracinis ar teisminis pažeidimo nustatymas.

Valstybės narės užtikrina, kad išsamios detalės apie individualias išieškojimo procedūras ir dar neišieškotas individualias sumas yra prieinamos Komisijai.

([1]) OL L 388, 1989 12 30, p. 18. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2145/2002 (OL L 328, 2002 12 5, p. 4).

▼B

4. Atlikusi 31 straipsnio 3 dalyje nustatytą procedūrą, Komisija gali nuspręsti, kad išieškotinas sumas turi sumokėti valstybė tokiais atvejais:

a) jeigu valstybė narė per vienerius metus nuo pirminio administracinio ar teisminio pažeidimo nustatymo nepradėjo visų nacionalinės ir Bendrijos teisės aktuose nustatytų atitinkamų administracinių ar teisminių išieškojimo procedūrų;

b) jeigu nebuvo pažeidimo nustatymo administraciniame ar teisminiame nagrinėjime, arba jei tai padaryti buvo delsiama siekiant sutrukdyti išieškoti sumą, arba pažeidimas nebuvo įtrauktas į 3 dalies pirmojoje pastraipoje numatytą suvestinę ataskaitą pažeidimo nustatymo pirminio administracinio ar teisminio nagrinėjimo metais.

5. Jeigu išieškojimas neatliekamas per ketverius metus nuo pažeidimo nustatymo pirminiame administraciniame ar teisminiame nagrinėjime arba per aštuonerius metus, kai dėl išieškojimo pateiktas ieškinys nacionaliniuose teismuose, 50 % finansinių padarinių dėl neišieškotų sumų dengia atitinkama valstybė narė, 50 % – Bendrijos biudžetas.

Valstybė narė 3 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytoje suvestinėje ataskaitoje atskirai nurodo sumas, kurios nebuvo išieškotos per šios dalies pirmojoje pastraipoje nustatytą terminą.

Neišieškojus sumų pagal pirmąją pastraipą, finansinė našta paskirstoma nepažeidžiant atitinkamos valstybės narės įsipareigojimo tęsti išieškojimo procedūras pagal šio reglamento 9 straipsnio 1 dalį. 50 % tokiu būdu išieškotų sumų pervedama į EŽŪGF pritaikius šios straipsnio 2 dalyje numatytą atskaitymą.

Kai atliekant išieškojimo procedūrą galutiniame administraciniame ar teisminiame nagrinėjime dokumentu nustatoma, kad pažeidimas nepadarytas, atitinkama valstybė narė kaip išlaidas EŽŪGF deklaruoja pagal pirmąją pastraipą prisiimtą finansinę naštą.

Tačiau, jei dėl nesusijusių su atitinkama valstybe nare priežasčių neišieškoma per šios dalies pirmojoje pastraipoje nurodytą laikotarpį, ir jeigu išieškotina suma viršija 1 milijoną EUR, Komisija valstybės narės prašymu galiu šį terminą pratęsti ne ilgiau kaip 50 % pradinio termino.

6. Tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės gali nuspręsti nebetęsti išieškojimo. Tokį sprendimą jos gali priimti tik šiais atvejais:

a) jei padarytų ir numatomų padaryti išieškojimo išlaidų suma viršija sumą, kuri turi būti išieškota;

b) jei išieškojimas negalimas dėl skolininko ar už pažeidimą teisiškai atsakingų asmenų nemokumo, nustatyto ir pripažinto pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės aktus.

▼B

Atitinkama valstybė narė 3 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytoje suvestinėje ataskaitoje atskirai nurodo sumas, dėl kurių jį priėmė sprendimą nebetęsti išieškojimo procedūrų, ir pagrindžia savo sprendimą.

7. Valstybės narės metinėse sąskaitose, siunčiamose Komisijai pagal 8 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktį, nurodo sumas, kurias jos dengia pagal 5 dalį. Komisija patikrina, ar tai yra teisingai pritaikyta, ir padaro reikiamus patikslinimus priimdama 30 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą.

8. Atlikusi 31 straipsnio 3 dalyje nustatytą procedūrą, Komisija gali nuspręsti nefinansuoti sumų, kurioms yra numatytas finansavimas iš Bendrijos biudžeto, šiais atvejais:

a) jeigu ji pagal šio straipsnio 5 ir 6 dalis nustato, kad pažeidimas ar išieškojimo trūkumas padarytas dėl valstybės narės administracinės institucijos ar kitos viešosios valdžios įstaigos pažeidimo ar aplaidumo;

b) jeigu ji pagal šio straipsnio 6 dalį mano, kad valstybės narės pateiktos priežastys nėra pakankamos pagrįsti sprendimą sustabdyti išieškojimo procedūrą.

33 straipsnis

Konkrečios nuostatos, taikomos EŽŪFKP

1. Valstybės narės atlieka finansinius patikslinimus, reikiamus dėl kaimo plėtros operacijų ar programų pažeidimų ar jų vykdymo aplaidumo, visiškai ar iš dalies nutraukiant atitinkamą Bendrijos finansavimą. Valstybės narės atsižvelgia į nustatytų pažeidimų pobūdį ir sunkumą bei EŽŪFKP finansinius nuostolių lygį.

2. Kai Bendrijos lėšos jau buvo išmokėtos gavėjui, jas susigrąžina akredituotos mokėjimo agentūros pagal savo nustatytas išieškojimo procedūras ir jos yra dar kartą panaudojamos pagal 3 dalies c punktą.

3. Valstybės narės finansinius patikslinimus atlieka ir pakartotinai lėšas panaudoja laikydamosi šių sąlygų:

a) kai nustatomi pažeidimai, valstybės narės tiria visas operacijas, kurioms galėjo turėti įtakos tokie pažeidimai;

b) valstybės narės praneša Komisijai apie atitinkamus patikslinimus;

▼C1

c) sumos, kurioms Bendrijos finansavimas yra nutrauktas, ir susigrąžintos sumos bei su jomis susijusios palūkanos vėl paskiriamos atitinkamai programai. Tačiau atšauktas ar išieškotas Bendrijos lėšas valstybės narės gali dar kartą panaudoti tik toje pačioje kaimo plėtros programoje numatytai operacijai ir su sąlyga, kad šios lėšos nėra perskirstomos operacijoms, kurių atžvilgiu buvo atliktas finansinis patikslinimas.

▼B

4. Siųsdamos metines sąskaitas, kaip numatyta 8 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktyje, valstybės narės Komisijai pateikia dėl pažeidimų pradėtų išieškojimo procedūrų suvestinę ataskaitą Ataskaitoje dar neišieškotos sumos suskirstomos pagal administracinę ir (arba) teisminę procedūrą bei pagal metus, kada buvo atliktas pirminis administracinis ar teisminis pažeidimo nustatymas.

▼M3

_____

▼B

5. Atlikusi 31 straipsnio 3 dalyje nustatytą procedūrą, Komisija gali nuspręsti, kad išieškotinas sumas turi sumokėti valstybė narė tokiais atvejais:

a) kai valstybė narė nepradėjo visų nacionalinės ir Bendrijos teisės aktuose nustatytų administracinių ar teisminių procedūrų išieškoti gavėjams sumokėtas lėšas tais metais, kai buvo nustatytas pirminis administracinis ar teisminis pažeidimas;

b) jeigu valstybė narė nesilaikė savo įsipareigojimų pagal šio straipsnio 2 dalies a ir c punktus.

6. Kai 2 dalyje numatytą išieškojimą galima atlikti pasibaigus kaimo plėtros programai, valstybė narė išieškotas sumas perveda į Bendrijos biudžetą.

7. Užbaigus kaimo plėtros programą valstybė narė gali nuspręsti sustabdyti išieškojimo procedūrą pagal 32 straipsnio 6 dalyje numatytas sąlygas.

8. Jeigu neišieškoma iki kaimo plėtros programos pabaigos, 50 % finansinių padarinių dėl neišieškotų sumų dengia atitinkama valstybė narė ir 50 % dengiama iš Bendrijos biudžeto ir atsižvelgiant arba į ketverių metų terminą nuo pirminio administracinio ar teisminio pažeidimo nustatymo, arba į aštuonerių metų terminą, kai dėl išieškojimo pateiktas ieškinys nacionalinei jurisdikcijai priklausančiai įstaigai, arba į šios programos pabaigą, jei minėti terminai pasibaigia iki programos pasibaigimo termino.

Tačiau, jei dėl nesusijusių su atitinkama valstybe nare priežasčių neišieškoma per šios dalies pirmojoje pastraipoje nurodytą laikotarpį, ir jeigu išieškotina suma viršija 1 milijoną EUR, Komisija valstybės narės prašymu galiu šį terminą pratęsti ne ilgiau kaip 50 % pradinio termino.

9. 8 dalyje nurodytais atvejais 50 % atitinkanti suma, kurią dengia valstybė narė, sumokama į Bendrijos biudžetą.

10. Komisijai atliekant finansinį patikslinimą neįtakojami valstybės narės įsipareigojimai išieškoti pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, ([1]) 14 straipsnį sumas, kurias ji sumokėjo įnešdama savo finansinį įnašą.

_____

([1]) OL L 83, 1999 3 27, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

▼B

34 straipsnis

Iš valstybių narių gautų įplaukų asignavimas

1. Šios sumos laikomos asignuotomis įplaukomis, kaip apibrėžta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 18 straipsnyje:

a) sumos, kurios pagal šio reglamento 31, 32 ir 33 straipsnius turi būti sumokėtos į Bendrijos biudžetą, įskaitant su jomis susijusias palūkanas;

b) sumos, kurios yra surinktos ar išieškotos pagal 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1788/2003, nustatantį mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje ([1]);

▼M1

c) pagal Reglamentą (EB) Nr. 320/2006 surinktas laikinas restruktūrizavimo mokestis.

▼B

2. ►M1 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytos sumos ◄ sumokamos į Bendrijos biudžetą ir, pakartotinio panaudojimo atveju, skiriamos išimtinai EŽŪGF ar EŽŪFKP išlaidoms finansuoti.

▼M1

3. Šio reglamento nuostatos šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms asignuotoms įplaukoms taikomos *mutatis mutandis*.

▼B

35 straipsnis

Administracinio ar teisminio nustatymo sąvokos apibrėžimas

Šiame skyriuje pažeidimo nustatymas pirminiame administraciniame arba teisminiame nagrinėjime– pirmasis administracinės ar teisminės kompetentingos institucijos atliktas raštiškas įvertinimas, kuriame remiantis konkrečiais faktais padaroma išvada apie pažeidimo buvimą, neatmetant galimybės šią išvadą vėliau patikslinti ar panaikinti atlikus administracinę ar teisminę procedūrą.

3 SKYRIUS

Komisijos atliekama stebėsena

36 straipsnis

Galimybė naudotis informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad visa informacija, reikalinga sklandžiai EŽŪGF ir EŽŪFKP veiklai, yra prieinama Komisijai ir kontrolei palengvinti imasi visų atitinkamų priemonių, kurios, Komisijos manymu, yra tinkamos Bendrijos finansavimo sistemai valdyti, įskaitant patikrinimus vietoje.

2. Komisijai paprašius valstybės narės jai perduoda įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriuos jos priėmė įgyvendindamos su bendrąja žemės ūkio politika susijusias Bendrijos priemones, jeigu tos priemonės turi finansinį poveikį EŽŪGF ar EŽŪFKP.

([1]) OL L 270, 2003 10 21, p. 123. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2217/2004 (OL L 375, 2004 12 23, p. 1).

▼B

3. Valstybės narės užtikrina, kad visa informacija apie nustatytus pažeidimus pagal 32 ir 33 straipsnius ir veiksmus, kurių imtasi su tais pažeidimais susijusioms netinkamoms išmokoms išieškoti, yra prieinama Komisijai.

37 straipsnis

Tikrinimai vietoje

1. Nepažeisdama valstybių narių atliekamų patikrinimų pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus ar Sutarties 248 straipsnį arba patikrinimų, atliekamų pagal Sutarties 279 straipsnį, Komisija gali atlikti patikrinimus vietoje siekdama pirmiausia patikrinti, ar:

a) administracinė praktika atitinka Bendrijos taisykles;

b) yra būtini patvirtinamieji dokumentai ir ar jie susiję su iš EŽŪGF ar EŽŪFKP finansuojamomis operacijomis;

c) yra įvykdytos ir patikrintos sąlygos, kuriomis operacijos buvo finansuojamos iš EŽŪGF ir EŽŪFKP.

Asmenys, Komisijos įgalioti atlikti patikrinimus vietoje, ar Komisijos atstovai, veikiantys pagal jiems suteiktus įgaliojimus, turi teisę susipažinti su buhalterinėmis knygomis ir visais kitais dokumentais, susijusiais su EŽŪGF ir EŽŪFKP finansuojamomis išlaidomis, įskaitant sukurtus ar gautus ir saugomus elektroninėse laikmenose dokumentus ir metaduomenis.

Minėti patikrinimo įgaliojimai neturi įtakos nacionalinių nuostatų, kurios numato, kad tam tikrus veiksmus atlieka nacionaliniais teisės aktais paskirti pareigūnai, taikymui. Komisijos įgalioti atstovai visų pirma nedalyvauja atliekant kratas arba oficialiose asmenų apklausose, kai tam taikomi valstybės narės nacionaliniai teisės aktai. Tačiau jie gali susipažinti su tokiu būdu gauta informacija.

2. Komisija pakankamai iš anksto praneša apie patikrinimą atitinkamai valstybei narei ar valstybei narei, kurios teritorijoje bus atliekamas patikrinimas. Atliekant tokius patikrinimus gali dalyvauti atitinkamos valstybės narės pareigūnai.

Komisijai prašant ir valstybei narei sutikus, papildomus patikrinimus ar šiame reglamente minėtų operacijų tyrimus atlieka minėtos valstybės narės kompetentingos institucijos. Atliekant tokius patikrinimus gali dalyvauti Komisijos pareigūnai arba Komisijos įgalioti asmenys.

Kad patikrinimai būtų geriau atliekami, atitinkamoms valstybėms narėms sutikus Komisija gali į tam tikrus patikrinimus ar tyrimus įtraukti tų valstybių narių institucijas.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

38 straipsnis

EŽŪOGF Garantijų skyriaus išlaidos ne kaimo plėtrai

1. EŽŪOGF Garantijų skyrius finansuoja valstybių narių išlaidas, patirtas iki 2006 m. spalio 15 d. pagal Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 2 straipsnį ir 3 straipsnio 2 ir 3 dalis.

▼B

2. Nuo 2006 m. spalio 16 d. valstybių narių patirtoms išlaidoms taikomos šiame reglamente nustatytos taisyklės.

39 straipsnis

EŽŪOGF Garantijų skyriaus išlaidos kaimo plėtrai

1. Valstybių narių, kurios priklausė Europos Sąjungai iki 2004 m. gegužės 1 d., 2000–2006 m. laikotarpio kaimo plėtros programoms, finansuojamoms iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus pagal Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 3 straipsnio 1 dalį, taikomos šios taisyklės:

a) gavėjams išmokų mokėjimas sustabdomas ne vėliau kaip 2006 m. spalio 15 d., o Komisija su tuo susijusias valstybių narių išlaidas kompensuoja pagal ne vėlesnę kaip 2006 m. spalio mėnesio išlaidų deklaraciją. Tačiau pagrįstais atvejais ir laikydamasi 41 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos Komisija gali leisti atlikti mokėjimus iki 2006 m. gruodžio 31 d., jeigu pagal Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 5 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą šių programų įgyvendinimo laikotarpiui valstybėms narėms skirtų išankstinių mokėjimų sumos bus grąžintos EŽŪGF;

b) valstybės narės pagal Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 5 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą šių programų įgyvendinimo laikotarpiui joms skirtų išankstinių mokėjimų sumas atskaito iš EŽŪGF finansuojamų išlaidų pateikdamos ne vėliau kaip 2006 m. gruodžio mėn. išlaidų deklaraciją;

c) valstybėms narėms paprašius, į išlaidas, kurias akredituotos mokėjimo agentūros patiria nuo 2006 m. spalio 16 d. iki gruodžio 31 d., išskyrus išlaidas, leidžiamas pagal šio straipsnio a punkto antrą sakinį, atsižvelgiama EŽŪFKP biudžete programuojant 2007–2013 m. laikotarpio kaimo plėtrą;

d) valstybė narė finansinius išteklius, kuriais ji disponuoja 2007 m. sausio 1 d. po to, kai savo noru ar dėl sankcijų pagal Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 3, 4 ir 5 straipsnius buvo sumažintos ar panaikintos išmokų sumos, gali panaudoti šio reglamento 4 straipsnyje nurodytoms kaimo plėtros priemonėms finansuoti;

e) jeigu valstybės narės per laikotarpį, kuris turi būti apibrėžtas 41 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, nepanaudoja d pastraipoje nurodytų finansinių išteklių, atitinkamos sumos grąžinamos į EŽŪGF biudžetą.

2. Sumų, kurias Komisija valstybėms narėms, įstojusioms į Europos Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d., nuo 2004 m. sausio 1 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. nusprendė skirti kaimo plėtros priemonėms finansuoti pagal 3 straipsnio 1 dalį, ir dėl kurių dokumentai, reikalingi paramai užbaigti, Komisijai nebuvo perduoti pasibaigus galutinės ataskaitos perdavimo terminui, mokėjimą Komisija automatiškai panaikina ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 31 d., o valstybės narės grąžina neteisingai gautas sumas.

▼B

3. 1 ir 2 dalyse numatytas įsipareigojimų panaikinimas neapima operacijų ar programų sumų, dėl kurių pradėtas teismo procesas ar nagrinėjamas administracinis ieškinys, pagal valstybės narės teisės aktus turintis sustabdantį poveikį.

40 straipsnis

EŽŪOGF Orientavimo skyriaus išlaidos

▼M3

1. Nukrypstant nuo 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų ([1]), 31 straipsnio 2 dalies, 32 straipsnio 4 dalies ir 37 straipsnio 1 dalies, įsipareigojimus išmokėti paramai skirtas EŽŪOGF Orientavimo skyriaus lėšomis bendrai finansuojamas dalines sumas, Komisijos patvirtintas 2000 m. sausio 1 d. – 2006 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu, dėl kurių per 15 mėnesių nuo galutinio finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų termino, nurodyto sprendime dėl fondų įnašų skyrimo, Komisijai nebuvo pateikta patvirtinta faktiškai patirtų išlaidų ataskaita, baigiamoji įgyvendinimo ataskaita ir to reglamento 38 straipsnio 1 dalies f punkte nurodyta ataskaita, Komisija automatiškai panaikina ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo minėto termino, o neteisėtai išmokėtos sumos turi būti grąžintos.

▼B

2. 1 dalyje numatytas automatiškas įsipareigojimų panaikinimas neapima operacijų ar programų sumų, dėl kurių pradėtas teismo procesas ar nagrinėjamas administracinis ieškinys, pagal nacionalinius teisės aktus turintis sustabdantį poveikį.

41 straipsnis

Fondų komitetas

1. Komisijai padeda Žemės ūkio fondų komitetas (toliau – Komitetas).

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis – vienas mėnuo.

3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

4. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

42 straipsnis

Taikymo sritis

Išsamias šio reglamento įgyvendinimo taisykles priima Komisija 41 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. ►M2 Tas taisykles visų pirma sudaro: ◄

([1]) OL L 161, 1999 6 26, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1198/2006 (OL L 223, 2006 8 15, p. 1).

▼M3

1) sąlygas, taikomas mokėjimo agentūrų akreditacijai ir specialiai koordinavimo įstaigų akreditacijai, jų atitinkamoms funkcijoms, reikalingai informacijai ir jos pateikimo ar perdavimo Komisijai tvarkai;

▼B

2) sąlygas, kuriomis mokėjimo agentūroms skiriamos užduotys;

3) leistinus sertifikavimo standartus, sertifikavimo pobūdį, jo sritį ir terminus, iki kurių turi būti atliktas sertifikavimas;

4) automatinio įsipareigojimų panaikinimo procedūrų, atitikties patikrinimo ir sąskaitų apmokėjimo įgyvendinimo taisykles;

5) įplaukų iš valstybių narių gavimo ir asignavimo tvarką;

6) bendras taisykles, taikomas patikrinimams vietoje;

7) formą, turinį, laiką, terminus ir tvarką, kurių laikantis Komisijai perduodami ar pateikiami:

— išlaidų deklaracijos ir išlaidų sąmatos bei jų atnaujintos versijos,

— mokėjimo agentūrų patikinimo pareiškimas ir metinė sąskaita,

— sąskaitos sertifikavimo ataskaitos,

— akredituotų mokėjimo agentūrų, akredituotų koordinavimo įstaigų ir sertifikavimo įstaigų pavadinimai ir detalės apie jas,

— tvarka, pagal kurią atsižvelgiama į EAGF ir EAFRD finansuojamas išlaidas ir jos sumokamos,

— pranešimai apie valstybių narių padarytus finansinius patikslinimus, susijusius su kaimo plėtros operacijomis ar programomis, ir išieškojimo procedūrų, kurių dėl pažeidimų ėmėsi valstybės narės, suvestinės ataskaitos,

— informacija apie priemones, kurių imtasi pagal 9 straipsnį;

8) dokumentų ir informacijos saugojimo taisykles;

▼M3

8a) išsamias taisykles, taikomas EŽŪGF ir EŽŪFKP lėšomis finansuojamų intervencinių viešojo saugojimo priemonių ir kitų išlaidų finansavimui ir apskaitai;

8b) išsamias taisykles, taikomas informacijos apie 44a straipsnyje minimus lėšų gavėjus skelbimui ir praktiniams aspektams, susijusiems su asmenų apsauga tvarkant jų asmens duomenis pagal Bendrijos teisės aktuose dėl duomenų apsaugos nustatytus principus. Šiomis taisyklėmis visų pirma užtikrinama, kad lėšų gavėjai bus informuojami, kad šie duomenys gali būti paskelbti viešai ir gali būti tvarkomi auditą ir tyrimą atliekančių įstaigų tam, kad būtų apsaugoti Bendrijų finansiniai interesai, be kita ko, nurodant laiką, kada ši informacija bus paskelbta;

▼M3

8c) sąlygas ir išsamias taisykles, taikomas asignavimams, perkeltiems laikantis Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 149 straipsnio 3 dalies nuostatų finansuoti šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytoms išlaidoms;

▼B

9) pereinamojo laikotarpio priemones, būtinas šiam reglamentui įgyvendinti.

43 straipsnis

Metinė finansinė ataskaita

Pasibaigus finansiniams metams iki kitų metų rugsėjo 1 d. Komisija parengia finansinę ataskaitą apie EŽŪGF ir EŽŪFKP administravimą praėjusiais finansiniais metais ir ją perduoda Europos Parlamentui ir Tarybai.

44 straipsnis

Konfidencialumas

Valstybės narės ir Komisija imasi visų būtinų priemonių informacijos, perduotos arba gautos tikrinant bei patvirtinant sąskaitas pagal šį reglamentą, konfidencialumui užtikrinti.

Tai informacijai taikomi 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų ([1]) 8 straipsnyje išdėstyti principai.

▼M3

44a straipsnis

Lėšų gavėjų skelbimas

Pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 53b straipsnio 2 dalies d punktą valstybės narės užtikrina, kad kiekvienais metais būtų *ex post* skelbiamas EŽŪGF ir EŽŪFKP fondų lėšų gavėjų sąrašas ir sumos, kurias gavo kiekvienas gavėjas iš kiekvieno šių fondų.

Skelbiant privaloma pateikti šią informaciją:

a) EŽŪGF atveju – sumą, padalytą į tiesiogines išmokas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 2 straipsnio d punkte, ir kitas išlaidas;

b) EŽŪFKP atveju – bendrą viešojo finansavimo sumą ziekvienam gavėjui.

▼B

45 straipsnis

Euro naudojimas

1. Komisijos sprendimuose, pagal kuriuos patvirtinamos kaimo plėtros programos, nurodytos sumos, Komisijos įsipareigojimų ir išmokų sumos, įrodytos ir patvirtintos išlaidų sumos bei valstybių narių išlaidų deklaracijose nurodytos sumos išreiškiamos ir mokamos eurais.

([1]) OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

▼B

2. Jeigu Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 numatyta tiesioginė išmoka sumokama gavėjui kita valiuta nei eurais, valstybės narės pagalbos sumą, išreikštą eurais, konvertuoja į nacionalinę valiutą pagal paskutinį iki tų metų, kuriais buvo gauta pagalba, spalio 1 d. Europos Centrinio Banko nustatytą valiutos keitimo kursą.

3. Jei taikoma 2 dalis, Komisija valstybėms narėms sumoka sumas, kurias jos pervedė gavėjams, remdamasi valstybių narių pateiktomis išlaidų deklaracijomis. Parengiant šias išlaidų deklaracijas, valstybės narės taiko tą patį valiutos keitimo kursą, kurį jos taikė atlikdamos mokėjimą gavėjui.

46 straipsnis

Reglamento (EEB) Nr. 595/91 pakeitimas

Reglamentas (EEB) Nr. 595/91 iš dalies keičiamas taip:

1) 5 straipsnio 2 dalis išbraukiama;

2) 7 straipsnio 1 dalis išbraukiama.

47 straipsnis

Panaikinimas

1. Reglamentas Nr. 25, Reglamentas (EB) Nr. 723/97 ir Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 panaikinami.

Tačiau Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 yra taikomas iki 2006 m. spalio 15 d. dėl išlaidų, kurias patyrė valstybės narės, bei – iki 2006 m. gruodžio 31 d. dėl išlaidų, kurias patyrė Komisija.

2. Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal priedo koreliacijos lentelę.

48 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Šiam reglamentui įgyvendinti Komisija patvirtina tinkamai pagrįstas priemones, kurios yra būtinos skubos atvejais išspręsti praktines ir konkrečias problemas, ypač tas, kurios susijusios su perėjimo laikotarpiu keičiant Reglamentų Nr. 25, (EB) Nr. 723/97 ir (EB) Nr. 1258/1999 nuostatas šio reglamento nuostatomis. Šios priemonės gali nukrypti nuo tam tikrų šio reglamento dalių, bet tik tiek ir tik tokį laikotarpį, kiek tai tikrai būtina.

49 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d., išskyrus 18 straipsnio 4 ir 5 dalis, kurios taikomos nuo jo įsigaliojimo dienos, nepažeidžiant 47 straipsnio nuostatų.

▼B

Tačiau nuo 2006 m. spalio 16 d. taikomos šios nuostatos:

— 30 ir 31 straipsniai – išlaidoms, patirtoms nuo 2006 m. spalio 16 d.,

— 32 straipsnis – atvejams, apie kuriuos pranešama pagal Reglamento (EEB) Nr. 595/91 3 straipsnį ir kai iki 2006 m. spalio 16 d. nebuvo išieškotos visos su tuo susijusios sumos,

— 38, 39, 41, 44 ir 45 straipsniai – išlaidoms, kurios yra deklaruotos 2006 m. už 2007 biudžetinius metus.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

PRIEDAS

Koreliacijos lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 25	Šis reglamentas
1 straipsnis	2 straipsnio 2 dalis
2–8 straipsniai	—

Reglamentas (EEB) Nr. 595/91	Šis reglamentas
5 straipsnio 2 dalis	32 straipsnio 3 dalis 8 straipsnis
7 straipsnio 1 dalis	32 straipsnio 2 dalis

Reglamentas (EB) Nr. 723/97	Šis reglamentas
1–3 straipsniai	—
4 straipsnio 1 ir 2 dalys	—
4 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 1 dalies b punktas
5–9 straipsniai	—

Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa	2 straipsnio 2 dalis
1 straipsnio 2 dalies a punktas	3 straipsnio 1 dalies a punktas
1 straipsnio 2 dalies b punktas	3 straipsnio 1 dalies b punktas
1 straipsnio 2 dalies c punktas	4 straipsnis
1 straipsnio 2 dalies d punktas	3 straipsnio 2 dalies a punktas
1 straipsnio 2 dalies e punktas	3 straipsnio 1 dalies d punktas 5 straipsnio 1 dalies c punktas 5 straipsnio 1 dalies d punktas
1 straipsnio 3 dalis	4 straipsnis
1 straipsnio 4 dalis	13 straipsnis
2 straipsnio 1 ir 2 dalys	3 straipsnis
2 straipsnio 3 dalis	42 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis	4 straipsnis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 dalies a punktas
3 straipsnio 3 dalis	5 straipsnis
3 straipsnio 4 dalis	42 straipsnis
4 straipsnio 1 dalies a punktas	8 straipsnio 1 dalies a punktas 8 straipsnio 1 dalies b punktas

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999	Šis reglamentas
4 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio 4 dalis	10 straipsnis
4 straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio 6 dalis	8 straipsnio 1 dalies a punktas
4 straipsnio 7 dalis	6 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 8 dalis	42 straipsnis
5 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa	14 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa	25 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalis	14 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 3 dalis	42 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 1 dalies c punktas
6 straipsnio 2 dalis	42 straipsnis
7 straipsnio 1 dalis	15 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 2 dalies pirmoji pastraipa	15 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 2 dalies antroji pastraipa	15 straipsnio 3 ir 4 dalys
7 straipsnio 2 dalies trečioji pastraipa	15 straipsnio 5 dalis
7 straipsnio 3 dalies pirmoji pastraipa	30 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa	30 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 4 dalies pirmoji pastraipa	31 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 4 dalies antroji pastraipa	31 straipsnio 3 dalies pirmoji pastraipa
7 straipsnio 4 dalies trečioji pastraipa	31 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa
7 straipsnio 4 dalies ketvirtoji pastraipa	31 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 4 dalies penktoji pastraipa	31 straipsnio 4 dalis
7 straipsnio 4 dalies šeštoji pastraipa	31 straipsnio 5 dalis
7 straipsnio 5 dalis	42 straipsnis
8 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa	9 straipsnio 1 dalis
8 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa	9 straipsnio 3 dalis
8 straipsnio 2 dalis	32 straipsnio 1 ir 8 dalys
8 straipsnio 3 dalis	42 straipsnis
9 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa	36 straipsnio 1 dalis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999	Šis reglamentas
9 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa	36 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 2 dalis	37 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 3 dalis	42 straipsnis
10 straipsnis	43 straipsnis
11–15 straipsniai	41 straipsnis
16 straipsnis	41 straipsnis
17 straipsnis	—
18 straipsnis	48 straipsnis
19 straipsnis	—
20 straipsnis	49 straipsnis